

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: CORTLANDT 2876

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

NO. 45. — ŠTEV. 45.

NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 24, 1926. — SREDA, 24. FEBRUARJA 1926.

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876

VOLUME XXXIV. — LETNIK XXXIV.

OTVORITEV KAMPANJE PROTI PROHIBICIJI

Mokrači so otvorili kampanjo za pivo in vino. — Stroške prohibicijske postave cenijo na tri tisoč milijonov dolarjev. — Izvajanja govornikov. — Washingtonov recept za kuhanje piva. — Pijanje mladine.

Poroča Carter Field.

WASHINGTON, D. C., 23. februarja. — Prošlo za deklice in dečke dežele, "ki rastejo v ozračju hinavščine ter pijejo strupeno brozgo v beznicih", je dvignila Mrs. Mary Norton, članica zakonodaje v New Jersey, po strogi obsodbi Volsteadove postave, katero je izrekel senator Walter Edge. Prej so ugotovili, da znašajo stroški prohibicije na leto skoraj tri tisoč milijonov dolarjev. To so bile glavne točke konference za predločitev dejstev, ki se je vršila včeraj tukaj.

Slavni recept George Washingtona za izdelovanje piva so prečitali, klub trditvam voditeljev Antisalonske lige, da pomenja že samo prečitanje tega recepta kršenje postave. Kot znano, je generalni pravnik Sargent ignoriral prošnjo, naj odloči celo zadevo.

Senator William Bruce iz Marylanda je rekel, da je bil to najbolj suhi mokraški banket, kar se ih je kdaj udeležil.

Rev. James Empringham, superintendent cerkvene zmernostne družbe, je rekel med drugim:

Prohibicija je vojna nevesta Strica Sama. Poročil se je prenagljeno ter se sedaj kesa.

Ce bi priveli k meni enega butlegarjev, ki prodajajo sedaj strup, bi ga poslal na električni stol, e bi mogel, ne raditega, ker krši Volsteadovo postavo, temveč ker krši zapoved: Ne ubijaj!

— Prohibicija je spravila saline pod zemljo in vsaka bolezen postane hujša, kadar ne more solnce do nje.

Senator Edge je rekel med drugim:

— Kampanja za smotreno zmernost kot nadomestilo za hinavsko prohibicijo je stopila po mojem mnenju v drugi štadij.

Sedaj, ko se je jasno ugotovilo kolosalno izjalovljenje prohibicije in Volsteadove postave, ni več potrebno izgubljati čas s prerekanji o položaju, ki je popolnoma očiven za vsakega pošteno mislečega državljanja. Ostala je le še majhna, a bučna manjšina, ki je dejanski pripravljena braniti sedanji neznanosti položaj.

Ni mogoče uspešno braniti postave, ki je imela za posledico splošno korupcijo v javni službi, povečanje pijanosti, blaznosti in smrti, ki je izpremenila domove v točilnice žganih pijač ter naučila mlade dečke in deklice piti. Tudi par večjih prorokovanj glede posledic prohibicije se je popolnoma izjavilovalo.

Prvič prorokovanje glede odprave salonov.

Drugič, da bo v par letih mlajša generacija kmaj poznala prejšnjo navado zavživanja alkoholnih pijač.

Kar se tiče izločenja salonov, so postavno to dosegli. Mesto salonov pa so se pojavile beznice, v katerih je mogoče kupiti strupeno žganje in teh beznic je več kot je bilo prej postavno dovoljenih salonov.

Kar se tiče druge trditve, je dandanes več popiranja med mlajšo generacijo kot ga je bilo kedaj v zgodovini dežele in vsakdo, ki opazuje, ve tudi, da je toda nujna resnica. Učitelji in vzgojitelji počeli pričajo o tem položaju.

Naša dolžnost je sedaj koncentrirati svoje sile na odpomoč. Kar se tiče kongresne odpomoči, je znano, da je kongres vezan od določb ustave. Lahko amendiramo Volsteadovo postavo tako, da bo najvišje sodišče izjavilo, da ne nasprotuje ustanovi, a preko tega ne more iti kongres. V tem namenu so bile vložene predloge v senatu in zbornici.

Rojski, naročajte se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Prebivalci Omahe so se oddahnili.

Napadalca, ki je vzne-mirjal prebivalce v Omaha več kot dva tedna je prijela posa farmerjev in železničarjev. — Napadalec je Frank Carter, farmski dela-vec.

OMAHA, Neb., 23. februar. — Prijeti so blaznega napadaleca, ki je dva tedna teroriziral mesto 200 tisoč prebivalcev, ubil dva žloveka ter enega resno ranil.

Posej farmerjev in železničarjev je včeraj popoldne obkolila Frank Carterja, starega pet in štirideset let, potujočega farmskega dela-eca, v Fanlett, Iowa, pet in dvajset milj južno od Council Bluffs ter ga prijela, ne da bi padel pri tem kak strel.

Carterja so ponoči priveli v Omaha, kjer je policiji vse priznali. Sprejel je odgovornost za vse čine, katere se mu pripisuje. Okrajini uradniki ga bodo skušali obtožiti umora po prvem redu.

Carter, ki pravi, da je doma iz Ackley, Iowa, je bil uslužbenec na bližnjih farmah tekmo jeseni in zime. Smejal se je idejni, da je blazen, a rekel, da je imel neprestano željo, da ubija in zopet ubija. Zdravniška preiskava je pokazala, da trpi neozdravljivji bolezni in zdravnik si izjavil, da je prizadet tudi njegov duh in da je včasih blazen.

Ko je bil aretiran, je imel pred sebi Reisling avtomatično pištolo, ki strelja .22 kalibrske patroni. Sklep glede napada je pokazal, da trpi neozdravljivji bolezni in zdravnik si izjavil, da je blazen.

Med večje zločine, katere je izvršil Carter spada umor dr. A. Searlesa, katerega je ustrelil v njegovem uradu: William MacDevitt in Ross Johnsona v Council Bluffs, katerega je težko ranil; Walter Petersona, katerega je ranil; Esther Mautha, na katero je streljal, ko je stala v lekarini, in neko žensko v Sisters of Mercy bolnični.

Jetnik je priznal, da je pobegnil iz Council Bluffs v nedeljo počasi, potem ko je obstrelil in nevarno ranil Johnsona. Čeprav prihvata, da se ga je včasih lotil žen, da ubija, trdi vendar, da je ubil dr. Searlesa iz osvetježljivosti in da ga oropa. Skozi okna je streljal, da povede za nos policijo, a brez namena, da koža poškoduje.

Carter zanikuje le eno obdolžitev, namreč napad na kontraktorja Petersona. Peterson je bil zaderžan v četrti od kroglice istega kalibra kot jih je rabil Carter.

Včeraj krog poldne se je vozil C. Bruce železniški sekreterji uslužbenec, v svoji električni kari v bližnjem Bartlett, Iowa ter zapasil Carterja, ki je korakal ob tračnicah. Bruce je poznal Carterja iz opisa, priobčenega v listih.

Bruce ni hotel, da bi Carter vedel, da ga je poznal ter se odprejal hitro naprej do prihodnjega kraja, kjer je spravil skupaj posopek mož, jih načočil na svoj voz ter se vrnil. Priprljali so se imeno Carterja, sli naprek eno miljo ter se nato vrnil Bruce je namenik ustavil stroj in pet pušk je bilo namerjenih nanj, predno je vedel, da njega zasedujejo.

— All right, boys, dobili ste me, — je rekel Carter smeje, ko je dvignil svoji roki. — Povedati pa vam hočem, da bi imeli dosti trubači ce bi imel pištole pri roki.

Bruce ni hotel, da bi Carter vedel, da ga je poznal ter se odprejal hitro naprej do prihodnjega kraja, kjer je spravil skupaj posopek mož, jih načočil na svoj voz ter se vrnil. Priprljali so se imeno Carterja, sli naprek eno miljo ter se nato vrnil Bruce je namenik ustavil stroj in pet pušk je bilo namerjenih nanj, predno je vedel, da njega zasedujejo.

— All right, boys, dobili ste me, — je rekel Carter smeje, ko je dvignil svoji roki. — Povedati pa vam hočem, da bi imeli dosti trubači ce bi imel pištole pri roki.

Bruce ni hotel, da bi Carter vedel, da ga je poznal ter se odprejal hitro naprej do prihodnjega kraja, kjer je spravil skupaj posopek mož, jih načočil na svoj voz ter se vrnil. Priprljali so se imeno Carterja, sli naprek eno miljo ter se nato vrnil Bruce je namenik ustavil stroj in pet pušk je bilo namerjenih nanj, predno je vedel, da njega zasedujejo.

— All right, boys, dobili ste me, — je rekel Carter smeje, ko je dvignil svoji roki. — Povedati pa vam hočem, da bi imeli dosti trubači ce bi imel pištole pri roki.

Bruce ni hotel, da bi Carter vedel, da ga je poznal ter se odprejal hitro naprej do prihodnjega kraja, kjer je spravil skupaj posopek mož, jih načočil na svoj voz ter se vrnil. Priprljali so se imeno Carterja, sli naprek eno miljo ter se nato vrnil Bruce je namenik ustavil stroj in pet pušk je bilo namerjenih nanj, predno je vedel, da njega zasedujejo.

— All right, boys, dobili ste me, — je rekel Carter smeje, ko je dvignil svoji roki. — Povedati pa vam hočem, da bi imeli dosti trubači ce bi imel pištole pri roki.

Bruce ni hotel, da bi Carter vedel, da ga je poznal ter se odprejal hitro naprej do prihodnjega kraja, kjer je spravil skupaj posopek mož, jih načočil na svoj voz ter se vrnil Bruce je namenik ustavil stroj in pet pušk je bilo namerjenih nanj, predno je vedel, da njega zasedujejo.

— All right, boys, dobili ste me, — je rekel Carter smeje, ko je dvignil svoji roki. — Povedati pa vam hočem, da bi imeli dosti trubači ce bi imel pištole pri roki.

Bruce ni hotel, da bi Carter vedel, da ga je poznal ter se odprejal hitro naprej do prihodnjega kraja, kjer je spravil skupaj posopek mož, jih načočil na svoj voz ter se vrnil Bruce je namenik ustavil stroj in pet pušk je bilo namerjenih nanj, predno je vedel, da njega zasedujejo.

— All right, boys, dobili ste me, — je rekel Carter smeje, ko je dvignil svoji roki. — Povedati pa vam hočem, da bi imeli dosti trubači ce bi imel pištole pri roki.

Bruce ni hotel, da bi Carter vedel, da ga je poznal ter se odprejal hitro naprej do prihodnjega kraja, kjer je spravil skupaj posopek mož, jih načočil na svoj voz ter se vrnil Bruce je namenik ustavil stroj in pet pušk je bilo namerjenih nanj, predno je vedel, da njega zasedujejo.

— All right, boys, dobili ste me, — je rekel Carter smeje, ko je dvignil svoji roki. — Povedati pa vam hočem, da bi imeli dosti trubači ce bi imel pištole pri roki.

Bruce ni hotel, da bi Carter vedel, da ga je poznal ter se odprejal hitro naprej do prihodnjega kraja, kjer je spravil skupaj posopek mož, jih načočil na svoj voz ter se vrnil Bruce je namenik ustavil stroj in pet pušk je bilo namerjenih nanj, predno je vedel, da njega zasedujejo.

— All right, boys, dobili ste me, — je rekel Carter smeje, ko je dvignil svoji roki. — Povedati pa vam hočem, da bi imeli dosti trubači ce bi imel pištole pri roki.

Bruce ni hotel, da bi Carter vedel, da ga je poznal ter se odprejal hitro naprej do prihodnjega kraja, kjer je spravil skupaj posopek mož, jih načočil na svoj voz ter se vrnil Bruce je namenik ustavil stroj in pet pušk je bilo namerjenih nanj, predno je vedel, da njega zasedujejo.

— All right, boys, dobili ste me, — je rekel Carter smeje, ko je dvignil svoji roki. — Povedati pa vam hočem, da bi imeli dosti trubači ce bi imel pištole pri roki.

Bruce ni hotel, da bi Carter vedel, da ga je poznal ter se odprejal hitro naprej do prihodnjega kraja, kjer je spravil skupaj posopek mož, jih načočil na svoj voz ter se vrnil Bruce je namenik ustavil stroj in pet pušk je bilo namerjenih nanj, predno je vedel, da njega zasedujejo.

— All right, boys, dobili ste me, — je rekel Carter smeje, ko je dvignil svoji roki. — Povedati pa vam hočem, da bi imeli dosti trubači ce bi imel pištole pri roki.

Bruce ni hotel, da bi Carter vedel, da ga je poznal ter se odprejal hitro naprej do prihodnjega kraja, kjer je spravil skupaj posopek mož, jih načočil na svoj voz ter se vrnil Bruce je namenik ustavil stroj in pet pušk je bilo namerjenih nanj, predno je vedel, da njega zasedujejo.

— All right, boys, dobili ste me, — je rekel Carter smeje, ko je dvignil svoji roki. — Povedati pa vam hočem, da bi imeli dosti trubači ce bi imel pištole pri roki.

Bruce ni hotel, da bi Carter vedel, da ga je poznal ter se odprejal hitro naprej do prihodnjega kraja, kjer je spravil skupaj posopek mož, jih načočil na svoj voz ter se vrnil Bruce je namenik ustavil stroj in pet pušk je bilo namerjenih nanj, predno je vedel, da njega zasedujejo.

— All right, boys, dobili ste me, — je rekel Carter smeje, ko je dvignil svoji roki. — Povedati pa vam hočem, da bi imeli dosti trubači ce bi imel pištole pri roki.

Bruce ni hotel, da bi Carter vedel, da ga je poznal ter se odprejal hitro naprej do prihodnjega kraja, kjer je spravil skupaj posopek mož, jih načočil na svoj voz ter se vrnil Bruce je namenik ustavil stroj in pet pušk je bilo namerjenih nanj, predno je vedel, da njega zasedujejo.

— All right, boys, dobili ste me, — je rekel Carter smeje, ko je dvignil svoji roki. — Povedati pa vam hočem, da bi imeli dosti trubači ce bi imel pištole pri roki.

Bruce ni hotel, da bi Carter vedel, da ga je poznal ter se odprejal hitro naprej do prihodnjega kraja, kjer je spravil skupaj posopek mož, jih načočil na svoj voz ter se vrnil Bruce je namenik ustavil stroj in pet pušk je bilo namerjenih nanj, predno je vedel, da njega zasedujejo.

— All right, boys, dobili ste me, — je rekel Carter smeje, ko je dvignil svoji roki. — Povedati pa vam hočem, da bi imeli dosti trubači ce bi imel pištole pri roki.

Bruce ni hotel, da bi Carter vedel, da ga je poznal ter se odprejal hitro naprej do prihodnjega kraja, kjer je spravil skupaj posopek mož, jih načočil na svoj voz ter se vrnil Bruce je namenik ustavil stroj in pet pušk je bilo namerjenih nanj, predno je vedel, da njega zasedujejo.

— All right, boys, dobili ste me, — je rekel Carter smeje, ko je dvignil svoji roki. — Povedati pa vam hočem, da bi imeli dosti trubači ce bi imel pištole pri roki.

Bruce ni hotel, da bi Carter vedel, da ga je poznal ter se odprejal hitro naprej do prihodnjega kraja, kjer je spravil skupaj posopek mož, jih načočil na svoj voz ter se vrnil Bruce je namenik ustavil stroj in pet pušk je bilo namerjenih nanj, predno je vedel, da njega zasedujejo.

— All right, boys, dobili ste me, — je rekel Carter smeje, ko je dvignil svoji roki. — Povedati pa vam hočem, da bi imeli dosti trubači ce bi imel pištole pri roki.

Bruce ni hotel, da bi Carter vedel, da ga je poznal ter se odprejal hitro naprej do prihodnjega kraja, kjer je spravil skupaj posopek mož, jih načočil na svoj voz ter se vrnil Bruce je namenik ustavil

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)Frank Baker, president Louis Benedik, treasurer
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
"Voices of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

For sale lets us Ameriko Za New York za sale lets - \$7.00
in Kanade - \$6.00 Za pol lets - \$5.50
za pol lets - \$5.00 Za nosemstva sa sale lets - \$7.00
za četrt lets - \$1.50 Za pol lets - \$5.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" iskaža vsaki dan izvzemski nedelj in praznikov.

Dopisi bres podpis in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošljati po Money Order. Pri spremembu kraja naročnika, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališke naznani, da hujte najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

BARANTANJE V POLNEM CVETU

Kot znano, je Nemčija že vložila prošnjo za vstop v Ligo narodov.

Ker je sprejem Nemčije principijelno sklenjen, gre torej le še za formalno dejanje, ki bo izvršeno marca meseca.

Medtem pa se vrši za kulisami živahen baj med obema vodilnima velesilama, ki skušata dobiti za svoje najbolj priljubljene otroke in s tem seveda tudi zase še več nadaljnih sedežev v svetu Lige.

Boj med Anglijo in Francijo se vrši za resnično realne interese.

Liga narodov je bila dosedaj vedno pod kontrolo Anglike, ki izvaja s svojimi kolonijami merodajen vpliv na sklepe vodilnih zastopstev Lige.

Vsled vstopa Nemčije se bo položaj najbrž nekoliko izpremenil, ker bo Nemčija v kratki bodočnosti v stanu vplivati na nekatere glasove v Ligi. Niti Anglija, niti Francija pa ne ve, na katero stran se bo postavila Nemčija. Vsled tega si prizadeva tako Francije kot Anglija, da si zgotovita enega li več zanesljivih "sodelavec", ki bi jim pomagali proti Franciji, proti Angliji in včasih tudi proti Nemčiji.

Francija je spravila v ospredje Poljsko. Interese Poljske zastopa s tako vmeno, da ne more biti niti najmanjšega dvoma, zakaj se zavzema Francija za poljsko članstvo v svetu Lige narodov. Če žejemo francoske predstavitelje, je odvisen narodni obstoje Poljske od tega sedeža v svetu Lige, kar pa je gotovo pretirano, kljub znani slabosti Poljske.

Na drugi strani pa se zavzema Anglija za Belgijo in Brazilijo, ki nista bili dosedaj zastopani v visokem svetu.

Glede Belgiega poudarja njene "vojne zasluge", dočim navaja potrebe ožih stikov z Južno Ameriko kot razlog za kandidaturo Brazilije.

Japonska se je pri tem postavila na stran Anglike ter se izrekla proti povisjanju Poljske, a stavila pri tem pogoj, da se odgovidi sklicanje razorjevalne konference.

Treba je tudi omeniti da zagovarja Anglija razventega pripust Spanske ter poudarja potrebo, da je treba tudi neutralnim dovoliti mesto v eksekutivi Lige narodov.

Končno pa hočemo dostaviti radi popolnosti, da se je Francija v zadnjem času izrecila za to, da se dovoli en sedež centralno-ameriškim republikam, najbrž na temelju prepričanja, da je te "republike" kaj lahko kupiti.

Liga narodov se nam vsled tega zopet prikazuje, kot barantanča borta, ne pa kot velika zveza "za izvedenje in zavarovanje trajnega miru", — kot nam skuša dovedeti kapitalistično časopisje. Nemčijo hočejo napraviti popolnoma onemogo, še predno stopi v Ligo.

Francija in Anglija se hočeta zavarovati, da bi imela nemška republika kako besedo v vrstah "zmagovitih" držav.

Ta skrb je popolnoma odveč in nepotrebna! Za danes ne more gojiti nikdo niti najmanjšega dvoma o tem, da bo morala današnja Nemčija, — kot vse druge kapitalistične majhne države, — v Ligai narodov in izven nje plesati kot bosta godili Francija in Anglija.

Dopis.

Library, Pa.

si zaslužajo vsakdanji kruh.

Ko ravno posiljam naročino, naši se malo omenim razmere v naši naselbini, čeprav nisem veliko zmožna v pisavi. Včasih sem sišla kakega moškega reči, da žene nismo za drugo kakor za krog peči ali pa za metlo, pa menim da ni res tako.

Tukaj je premogorov Mountur No. 10 Mine, ki ga lastuje Pittsburgh, Coal Co., kateri že obračuje že od 6. novembra, kakor je že bilo poročano pod lestvico iz za leta 1917. Sprvega jem je šlo bolj slab za dobivati premog na površje, zdaj pa gre boljše delo izpod rok, ker se sliši, da je dosti stavkolumilec prišel semkaj.

Koj pri večer, ko so čitali po listih, da je stavka na trdem premogu končana, so eni začeli zapustiti tukajenj premogov Mountur No. 10. Če so res skebali, je sravnata zanjo.

Za našo može je bilo slab, ker ne si morali drugod iskati dela da

pozdavljajam vse prijatelje, listu pa želim obilo uspeha.

Jenine Ambrožič,

ZANIMIVI IN KORISTNI PODATKI

(Foreign Language Information Service — Jugoslav Bureau.)

KAM NAJ SE PRISELJENEC OBRAČA ZA INFORMACIJE?

Ko je priseljencev v zadregi in potrebuje informacij glede zakonov, običajev, zavodov, ustanov ali kakršnihkoli razmer v novi domovini, se on seveda najprej obrača za svet k onim rojakom, ki so mu najbližji in o katerih domnevajo, da so boljše informirani, nadaslej k urednikom turježičnega časopisa, k duhovnikom, tajnikom društev ali na Foreign Language Information Service. To je vse prav in do neke mere zgodostno. Ali v mnogih slučajih utegne biti najprimernejše za vse skupaj, ako se oseba, ki želi nekaj poizvedeti, obrne k enemu izmed raznih virov informacij, ki so na razpolago vsemu občinstvu Združenih držav. Seveda, treba znati za te vire in z druge strani treba je večinoma znati vsaj nekaj angleščine, ako naj človek uspešno uporabi te prilike. Glede drugih točk ni mogoče v kratkem članku dati natančnejših navodil; najboljše je pač, ako si dotočnik vzame s seboj prijatelja, ki mu more služiti za tolmača. Glede prve teče pa, t. j. glede krajev, kjer se dobivajo informacije, pa lahko navedemo nekoliko navodil, ki utegnebiti mnogim koristna.

Predvsem imamo takaj ameriško javno knjižnico (public library), ki je zares pravcati zlati rudnik za one, ki jo znajo rabiti. — Javna knjižnica ni le prostor, kjer vsakdo, ki to želi, more v lepih, svetlih dvoranah, opremljenih z mizami in stoli, čitati knjige, revije in časopise ali pa izposojati si knjige, da jih doma prečita. Javna knjižnica je tudi večinski informacijski urad. Priseljencev naj se nikar ne obotavlja stopiti v knjižnico. Večje knjižnice imajo med svojimi uradniki osebe, ki gvorijo tudi jezik, in knjižnici so vedno pripravljeni pomagati obiskovalcem, ki se ne znajo izražati v angleščini.

Javna knjižnica se na primer lahko rabi, da se najde kak sorodnik ali prijatelj v Ameriki, o katerem ne vemo, kje je. Onim, ki s navajeni na sistem registracije v Evropi, se bo zasekanje po grešnimi oseb v Ameriki zelo malo brezupno. Ali temu ni tako. Večje knjižnice imajo v svojih podelnicih imenik ali naslovnik vseh večnejših mest v Združenih državah, in ne le nadovrh tekočega leta, marveč tudi izdaje prejšnjih let. Ti naslovniki seveda niso vedno popolni, ali v splošnem so v njih navedeni naslovi vseh prebivalcev določenega kraja. Recimo, da je kdo ravnokar prišel v New York, pa bi rad znan sedanj način svojega prijatelja, ki mu je zadnjice pisal iz Pittsburgha. Ako se dotočnik poda v New York Public Library in tam pregleda naslovnike mesta Pittsburgh, bo hitro dogra, da je prijatelj še vedno stanuje v Pittsburghu. Pregled naslovnika utegne, na primer, občudovati dejstvo, da se ime pogrešnega prijatelja sicer nahaja v starejši izdaji naslovnika, ali ne več v poznejših izdajah. To pa pomenja, da je prijatelj ali unar, a ki pa se je preselil kam drugam. V takem slučaju se dotičnik lahko brne do prejšnjih sosedov po grešnega prijatelja, katerih imen v naslovu se nahaja tako v starejših, kakor v novejših izdajah. Ničesar pogrešanih oseb se je že našlo na ta način.

Dostikrat se dogaja, da se priseljencev ki hočejo vložiti prošnjo za naturalizacijo in mora v prošnji navesti ime parnika ter natančen dan svojega prihoda, več ne spominja teh dogodkov. Javna knjižnica mu utegne pomagati. V isti se nahajajo letniki vseh večnejših časopisov, ki pričebujejo veste o prihodu in odhodu parnikov. Bodeti državljan se utegne n. pr. spominjati, da je prišel koncem aprila ali začetkom maja s parnikom, na katerega se je vkrepl v Rotterdamu in katerega ima zvezni približno kot Columbus. V javni knjižnici mu bo knjižničar prisesti določite časopise v onem razdobju in kratek vpogled v pristanska poročila bo takoj osvežil.

Na državnem polju pa napreduje še precej dobro, če so prav razmre bolj slabe.

13. februarja smo imeli predpustno ali maskaradno veselico, ki se je precej dobro obnesla. 27. februarja pa bo imela Slovenska Library Band svojo veselico. Iz domač in drugih naselbin vse včudno vabijo, da se udeleži. V njih blagajni imajo bolj slabe razmere, ker že celo loto niso imeli nobene veselice. Zdaj zagovarjajo, da nam bodo par prav lušnih zaigrati. Udeležite se vsi!

Koj pri večer, ko so čitali po listih, da je stavka na trdem premogu končana, so eni začeli zapustiti tukajenj premogov Mountur No. 10. Če so res skebali, je sravnata zanjo.

H koncu mojega dopisa pa pozdravljam vse prijatelje, listu pa želim obilo uspeha.

Jenine Ambrožič,

Tukaj so ogrenje iskri razbeljenega železa. Bodite pozorni, če trpite vsed kašijo ali prehlado. Prve znake je treba takoj ustaviti in preprečiti razvoj resnih bolezni.

SEVERA'S ANTISEPSOL

Poskusite Severa's

Cough Balsam

Ustajaj kašelj dovolj zgodaj in sicer in sicer s Severovo Balsamom zoper prehlad. Pomagom ozdraviti vnete mrene ter ublažiti razdroganje. Ki pozvona kašelj, 25c in 50c.

Trpavost, razdroganje in bolni vrat vsed prehlada hitro ozdravite, če uporabite zoper zdravila. Uporabite Severov Antisepsol za grganje. Čudovito vam bo pomagal. 35c in 50c.

Vprašajte najprej pri lekarnarju.

W. F. Severe Co., Cedar Rapids, Iowa.

JUGOSLAVIA IRREDENTA

Detomora

je bila obtožena 38-letna Katarija Leban s Tolminskoga. Soobtožena je bila 44-letna Marija Rajec, ki je baje nasvetovala Labanovi, da naj se znebi otroka. Pred poroto v Gorici sta bili obe oproščeni. Porotniki so bili v dvomu, da bi bila Lebanova izvršila detmor v zanikal so sokrvivo Rajec.

Mussolini je razčilil.

Pred kazenskim sodiščem v Trstu se je pričela razprava proti Mariju Gattinoni iz Bresecie, ki je pred kratkim v gostilni "Al Corone" gledal Mussolinijev sklico na steni ter izrekel žaljive besede proti načelniku vlade. Razčilil je pri tem tudi nekega finančnega stražnika. Za razpravo je bilo mnogo zanimanja, ali v celoti začudenje ni bilo od nikoder odvetnika dr. Zennara, Gattinonijevega branitelja in tako se je moral razprava odložiti.

Kočljivo stanovanjsko vprašanje v Trstu.

Prefekt Gasti je izdal odlok, ki hoče urediti kočljivo stanovanje v Trstu, da se je pričela razprava proti Mariju Gattinoni iz Bresecie, ki je pred kratkim v gostilni "Al Corone" gledal Mussolinijev sklico na steni ter izrekel žaljive besede proti načelniku vlade. Razčilil je pri tem tudi nekega finančnega stražnika. Za razpravo je bilo mnogo zanimanja, ali v celoti začudenje ni bilo od nikoder odvetnika dr. Zennara, Gattinonijevega branitelja in tako se je moral razprava odložiti.

Travelers Aid Society (društvo za pomoč potnikom), katerega glas je v New Yorku in ima podružnice po vsej deželi, je druga ameriška ustanova, ki je v veliko pomoč zlasti inozemskim novodošlem. Na vseh večjih zeleniških mestih v Združenih državah. One dajejo strokovnjapravni nasvet osebam, ki ne morejo plačati rednih odvetniških stroškov, in premožno pravno zastopstvo v raznih slučajih, kot na primer pri iztevanju dolžnih mez. Naslov teh društva je lahko poizvedeti iz telefonskega imenika. V nekaterih mestih, kjer ni takega društva, imenuje mestna organizacija odvetnikov iz svoje srede odsek, ki daje brezplačno pravno pomoč.

Travelers Aid Society (društvo za pomoč potnikom), katerega glas je v New Yorku in ima podružnice po vsej deželi, je druga ameriška ustanova, ki je v veliko pomoč zlasti inozemskim novodošlem. Na vseh večjih zeleniških mestih v Združenih državah. One dajejo strokovnjapravni nasvet osebam, ki ne morejo plačati rednih odvetniških stroškov, in premožno pravno zastopstvo v raznih slučajih, kot na primer pri iztevanju dolžnih mez. Naslov teh društva je lahko poizvedeti iz telefonskega imenika. V nekaterih mestih, kjer ni takega društva, imenuje mestna organizacija odvetnikov iz svoje srede odsek, ki daje brezplačno pravno pomoč.

Prefekt Gasti je izdal odlok, ki

hoče urediti kočljivo stanovanje v Trstu, da se je pričela razprava proti Mariju Gattinoni iz Bresecie, ki je pred kratkim v gostilni "Al Corone" gledal Mussolinijev sklico na steni ter izrekel žaljive besede proti načelniku vlade. Razčilil je pri tem tudi nekega finančnega stražnika. Za razpravo je bilo mnogo zanimanja, ali v celoti začudenje ni bilo od nikoder odvetnika dr. Zennara, Gattinonijevega branitelja in tako se je moral razprava odložiti.

Prefekt Gasti je izdal odlok, ki

hoče urediti kočljivo stanovanje v Trstu, da se je pričela razprava proti Mariju Gattinoni iz Bresecie, ki je pred kratkim v gostilni "Al Corone" gledal Mussolinijev sklico na steni ter izrekel žaljive besede proti načelniku vlade. Razčilil je pri tem tudi nekega finančnega stražnika. Za razpravo je bilo mnogo zanimanja, ali v celoti začudenje ni bilo od nikoder odvetnika dr. Zennara, Gattinonijevega branitelja in tako se je moral razprava odložiti.

Prefekt Gasti je izdal odlok, ki

hoče urediti kočljivo stanovanje v Trstu, da se je pričela razprava proti Mariju Gattinoni iz Bresecie, ki je pred kratkim v gostilni "Al Corone" gledal Mussolinijev sklico na steni ter izrekel žaljive besede proti načelniku vlade. Razčilil je pri tem tudi nekega finančnega stražnika. Za razpravo je bilo mnogo zanimanja, ali v celoti začudenje ni bilo od nikoder odvetnika dr. Zennara, Gattinonijevega branitelja in tako se je moral razprava odložiti.

Prefekt Gasti je izdal odlok, ki

hoče urediti kočljivo stanovanje v Trstu, da se je pričela razprava proti Mariju Gattinoni iz Bresecie, ki je pred kratkim v gostilni "Al Corone" gledal Mussolinijev sklico na steni ter izrekel žaljive besede proti načelniku vlade. Razčilil je pri tem tudi nekega finančnega stražnika. Za razpravo je bilo mnogo zanimanja, ali v celoti začudenje ni bilo od nikoder odvetnika dr. Zennara, Gattinonijevega branitelja in tako se je moral razprava odložiti.

Prefekt Gasti je izdal odlok, ki

hoče urediti kočljivo stanovanje v Trstu, da se je pričela razprava proti Mariju Gattinoni iz Bresecie, ki je pred kratkim v gostilni "Al Corone" gledal Mussolinijev sklico na

Prosper Merimee:

Verne duše v vicah.

(Nadaljevanje.)

Don Garcia si je pomaknil klobuk na oči, si zakril s plaščem spodnjo polovicu obrazca, da ga nihče ni mogel spoznati, in se vrnil kljub vsem nevarnostim med zbrane ljudi. Upal je, da se mu morda posreči najti meč, ki bi brezivomu izdal krieva. Don Juan ga je videl, kako bije na desno in levo, ugaša luči in prevraca vse, kar mu je na poti. Kmalu je zopet pritekel na vso moč, držec v vsaki roki orožje; vsa patrulja mu je sledila.

— Ah, don Garcia, — je vzklikanil don Juan, ko je sprejet ponujani mu meč, — kako vam moram biti hvalezen!

— Beživa, beživa! — je zavpil Garcia. — Sledite mi, in ē vam kak lopov pride preblizu, pa ga dajte, kakor ste onega!

Obadva sta se vrgla v beg z vso brizino, katero je še povečeval strah pred gospodom corregidorjem; le-ta je bil proti studentom še vse bolj strog kakor proti ta tovom.

Don Garcia je poznal Salamanko do zadnjih kotičkov in se je spremeno zatekal in umikal v stranske ulice in samotne aleje, tako da mu je don Juan komaj sledil. Sapojima je že pohajala, ko sta napolila na koncu neke ulice na truno Studentov, ki so se izprehajali; prepevajoč ob igranju na gitaro. Tačkoj, ko so opazili, da straža sleduje dva njihova tovariša, so potegnili meče. Streleci, ki so bili popolnoma upehani, niso mogli nenesar opraviti proti taki množici. Zato so se pametno umaknili in oba pregaanja sta se zatekla v bližnjo cerkev, da se tam nekoliko odpočijeta.

Na pragu glavnih vrat je hotel don Juan vtakniti meč v nožnico, ker je bil uverjen, da ni niti spodobno, niti krščansko, z golim očnjem stopiti v hišo Gospodovo. Toda posrečilo se mu je le s težavo in spoznal je, da meč, ki ga drži v roki, ni njegov; Don Garcia je v svoji zbegosti pobral prvi meč, ki ga je našel na tleh; orožje je bilo načrtno umorenje, ali od enega njegovih zaveznikov. Položaj je bil hrezen; obvestil je o tem svojega prijatelja, ki mu je dal že toliko dobrih svetov.

Don Garcia je namršil obrvi, si grizel ustne, mečkal okrajuke svojega klobuka, se prestopal sem in tja; dona Juana pa se je po tem razkrivit, da želi lotevati nemir in kes. Po četrsturnem premišljevanju, med katerim ni rekel don Garcia drugega kakor: — Zakaj se pustili meč iz rok? — je le-ta povlekel dona Juana za rokav in mu reklo.

— Pojdite z menoj, jaz bom poskrbel za vse!

V tem trenotku je izstopil iz zakristije duhovnik in je hotel oditi na cesto; don Garcia ga je nustavil.

— Imam li čast govoriti s slovitim učenjakom Gomezem, — mu je reklo in se globoko priklonil.

— Nisem učenjak, — je rekel duhovnik, kateremu se je očividno dobro zdelo, da je kdo videl toliko v njem. — Moje ime je Manue Tordoya in sem vam na uslužbo.

— Častiti oče, — je rekel don Garcia, — baš z vami bi rad govoril. Sporno je neko vprašanje o vesti, in ē me ni varala govorica ste vi napisali glasovito knjigo — "De casibus conscientiae", ki je bila v Madridu predmet tolikim debatam.

Duhovnika je obsenčilo častilje, ki je dejal: — Je odvrnil, da on sicer ni avtor omenjene razprave (mimogrede povedano, ta knjiga nikoli ni izšla), vendar pa, da se močno bavi s podobnimi stvarmi. Don Garcia je komaj čakal konec in je nadaljeval:

— Dovolite, častiti oče, da vam v nekaj besedah razjasnim zadovoljstvo, kateri bi se rad posvetoval z vami. Mojega prijatelja je prav danes, ni še dobra ura od ega, usta vili na mici nek človek in mu rekel: — Gospod, moram se boriti, Nemški Aerolloyd pripravlja velikopotezen načrt za zračni promet med Berlinom in Vladivostokom. Vožnja od Benina do Irantska bo dva koraka odtoči; trajala 36. vožnja iz Berlina v nedelja pa je daljši od mojega; ali bi Vladivostok pa 50 ur.

mi hoteli posoditi svojega, da bi bila obadva enaka? — Moj prijatelj je ugodil njegovi prošnji. Ne-kaj časa je čakal, ko pa ni več slišal zvenčanja mečev, se je približal. Kaj vidi? Mrtveca prebodenega z mečem, katerega je on posodil. Od tega trenotka je ves obutan, dela si očitke in je v strahu, da je storil smrten greh. — Jaza skršam pomiriti; mislim, da je greh odpusljiv, posebno, ker bi se v tem slučaju, da bi on ne posodi meča, oba borila z neenakim orožjem. Kaj menite vi, častiti oče? Niste li mojih misli?

Duhovnik, ki se je bil nekdaj učil kazuistike, je pozljivo poslušal to zgodbo in šel z dlanjo večkrat preko čela, kakor človek, ki se hoče domisliti kakega citata. Don Juan ni vedel, kam meri don Garcia in ni ničesar pristavil, ker se je bal, da ne bi morda izrekel katerodnega.

Častiti oče, — je nadaljeval don Garcia, — vprašanje mora biti pač jako težavno, če se še v obvezljivosti izreči svojo sodbo. Z vašim dovoljenjem se vrneva jučri, da izveva vaše mnenje. Do takrat pa vas prosim, da bi brali vse ali kdo drugi kako mašo za umrlega.

S temi besedami je stisnil duhovniku v roko dva ali tri duka-te, ki so malomoma pridobili njegovo naklonjenost za pobožna, takratovestna in tako darežljiva mladeniča. Obljubil jima je za trdno, da se bo vrnil prihodnji dan na isto mesto in jima pismeno obrazložil svoje mnenje. Don Garcia se je zahvaljeval na vse pretege; na to je pristavil z malomarnim glasom, kot ibi se šlo za kaj nevažnega: — Da naju le ne bi justicia dolžila te smrti. Upamo na vas, da nas spravite z Bogom.

— Kar justicia zadeva, se nimate batiti; vas prijatelj nikakor n'kriv pred zakonom, saj je sam posodil meč.

— Res je to, častiti oče, toda morile je zbežal. Preiskali bodo vse v bodo morda našli okrvavljeni meč... kaj vemo? Možje pravice so strašni, pravijo.

— Toda, — je rekel duhovnik — saj ste vi priča, da je bilo orozje posojeno.

— Seveda, — je rekel don Garcia: — potrdil bom to pred vsemi sodišči kraljevine. Sicer pa, — je pristavil z uverljivim glasom — bi tudi vi mogli izpričati resno. Prišla sva vas vprašati za našo, še predno se je zaznalo za vso. Celo menjavo bi mogli potrditi. Glejte tu... Prijel je meč dona Juana.

— Vidite, — je dejal, — da ta meč ni za to nožnico!

Duhovnik je sklonil glavo ka-kor oni, ki je popolnoma prepričan o resničnosti pripravovanega izgovora. Potežkal je dukate v svoji roki in vedno našel v tem neovrgljivo dejstvo v prid mlademu.

— Sploh pa, častiti oče, — je pristavil don Garcia s pobožnim glasom, — kaj nam mora justicia samo da se spravimo z Bogom!

— Jutri, otroka moja, — je rekел duhovnik in se oddaljal.

— Jutri, — je odvrnil don Garcia; — poljubljava vam roko in upava na vas.

— Po njegovem odhodu je dor.

Garcia poskočil od veselja.

— Živila simonija! — je zakljal, — upam, da sva sedaj precej na varneh. V slučaju, da bi vas nadlegovala justicia, je ta častiti oče pripravljen za zlatnike, ki jih je že prejel in ki jih še upa dobiti.

Nekaj človek je obsenčilo častilje, ki je dejal: — Je odvrnil, da on sicer ni avtor omenjene razprave (mimogrede povedano, ta knjiga nikoli ni izšla), vendar pa, da se močno bavi s podobnimi stvarmi. Don Garcia je komaj čakal konec in je nadaljeval:

— Dovolite, častiti oče, da vam v nekaj besedah razjasnim zadovoljstvo, kateri bi se rad posvetoval z vami. Mojega prijatelja je prav danes, ni še dobra ura od ega, usta vili na mici nek človek in mu rekel: — Ljubo sodišče! Jaz Ivanka P. sem se omožila s svojim ljubljenim Stankom R. Vse se je stre-

ODMEVI VERSKEGA FANATIZMA

Nedavno so verski fanatiki v Bonbonu na Francoskem bičali župnika Denoyersa. Ta kulturni skandal se je sedaj razvil v zanimiv proces, ki zbuja v Franciji pa tudi v drugih državah splošno pozornost. Pred kratkim je prišlo do prve konfrontacije nesrečne žrtve s fanatičnimi pripadniki sekete "Solvne Matere božje". — Oba moška, ki sta pomagala ženskam bičati župnika, sta v preiskovanem zaporni. Ženske so prisile na povabilo iz Bordeauxa v Melun, kjer jih je čakala množica radovednega občinstva ter jih premili med prepevjanjem pesmi bonbonskem župniku do sodne palade. Tam so čakali fotografi, ki pa niso imeli sreče. Ženske so namreč zakrile obrazo tako, da so na fotografijah podobne muslimanskim sestrjam. Obrazi se sploh ne vidijo.

Čim so zagledali obtoženci pred eboj bonbonskega župnika, so se začeli križati in kričati: — Satan, satan! — Vsi obtoženci se vedejo pred sodiščem kot mučeniki, ki jih čaka za trpljenje bogato platičo na onem svetu. Župnika dolže, da je začaral ne le njih, nego tudi predsednico njihove sekete, Marijo Mesminovo. Obdolženi Lordin opisuje župnikove čarovnije akole: Župnik je začaral ptice, ki so letale nad vasjo. Te ptice so odletele na to v Bordeaux in spatile na vrt kongregacije "Solvne Matere božje" "nesnago, iz katere je zraslo mnogo ostudnih bitij. Marija Mesminova je dobila od te pričazni na obrazu vis polno abesov, Lordin sam pa glavobol. Gospo Robertojev je preganjal župnik družce. Čim je legla zvečer spat, se je začela postelja pod njo vrteći in župnik se je pojabil ter jo začel nadlegovati s svojim ljubimcem. Robertojeva je vdova. Ne dolže sicer župnika, da bi bil povzročil tudi smrt ajenega moža, pač pa je kriv, da se je ubogi mož pričkal z okrvavljenim glavo. Sodnik o je vprašal, da li jo župnik še pregaša, nukar je odgovorila: — Ne, nis več me ne pregaša, ker em hudiča premagala. Vsak večer molim rožni venec in izgovarjam formula, s katero je izganjal hudiča papež Leon XIII.

Druži obtožence dolži župnika,

la mu krade fosfatne iz njegovih

astnih kosti. Mož je čutil, kako mu peščajo moči. — Ali čutite slabost tudi zdaj? — ga je vprašal sodnik. — Zdaj ne, vem pa, da se ne četrti ure zopet loti.

Župnikov odvetnik floči obtoženi tudi Marijo Mesminovo, ki je dala neaktivno za napad, toda obtoženci nočejo o tem ničesar slišati. Vso odgovornost prevzamejo nase.

Zenske iz Bordeauxa so prinesle s seboj polne cekarje jestivin in so po zaslijanju v sodni dvorani mirno jedle. Prebivalstvo Meluna jih je spremljalo korporativno na kolodvor. Spotoma se ljudje preprečevali nalači zato zložene pesmi, vendar pa do incidentov ni prislo.

Tako je postal imenstec Melun

načrtni znamenito in Francija

je doživelila približno isto, kar je

doživel pred kratkim Amerika s

vojnim opričinjem procesom. Bonbon

skandal je najboljši dokaz,

kam vodi verski fanatizem.

OMOŽILA SE JE

Neko štajersko sodišče je prejelo zadnje dni zanimivo pisemce. Slučaj je ta de:

Kimetski fant Stanko R. je odnjel svojo nevesto Ivanka iz hiše njenih staršev. Oče in brat Ivanka sta jo hotela odpeljati načaj domov. Ivanka pa se je uprla in izjavila, da je sama žela s Stankom. Ko sta ji če in brat za-grozila s silo, se je Ivanka udala in pred sodiščem izjavila, da jo je Stanko odpeljal proti njeni volji.

Starši Ivanka so na podlagi te izjave ovadili Stanka državnemu pravništvu, in te dni bi moral biti Stanko obsojen. Med tem pa je prispolio na sodišče to-le pisemce:

— Ljubo sodišče! Jaz Ivanka P. sem se omožila s svojim ljubljenim Stankom R. Vse se je stre-

Pojdite kamorkoli, vedno boste dobili sveže dokaze, da Chesterfield's neprestano kade možje, ki poznaje dober tobak

Chesterfield

Chesterfields izdeljuje Liggett & Myers Tobacco Company

VELIKONOČNO ODPLUTJE
"AQUITANJE".

Vsem Jugoslovom, ki name-

ravajo za Velikonoč obiskati staro

domovino, se nudi ugodna prilika,

da odpotujejo s parnikom 'Aqui-

tania', kateri odpluje dne 20.

marta. Jugoslovanski izlet bo vod

dii Mr. S. Vuković, član nevyrškega

urada Cunard družbe. Pot-

nikom ne bo treba za nič skrbeti.

Za njihovo prtljago in potne liste

se bo brigal Mr. Vuković, ki je

strokovnjak v tem poslu.

Ni lepšega kot obiskati domovi-

no za Velikonoč, sestati se s svo-

jimi dragimi, prijatelji in znaneci.

Izletniki bodo dospeli s domovi-

no en teden pred Velikonočjo.

Imeli bodo torej dovolj časa, da se

pripravijo na praznovanje veliko-

nočnih praznikov.

ZASTAVE

SVILENE AMERIŠKE, SLOVENSKE

IN HRVAŠKE

Sigurno 25% ceneje kot drugod.

REGALJE, PREKORAMNICE, TRO-

BOJNICE, ZNAKE, UNIFORME ITD

331 GREEVE ST., CONEMAUGH, PA.

Vabilo

na

OBČNI ZBOR

kateri se vrši

V NEDELJO, DNE 28. FEBRUARJA, 1926

BELE ROŽE

ROMAN V DVEH DELIH

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

31

(Nadaljevanje.)

Večer je potekel v majhnem krogu zelo veselo. Ubogi Boris: Odkar je hodil vsaki dan z Miss Fuchsijo, je pričela bledeti slika Sigrid v njegovem sreču, ki je bilo slično vedno izpremenljivi površini morja. Že pred več kot enim tednom je priznal kneza, da so bili svedoči lašje lepe ženske pravzaprav vedno njegov ideal. Kljub temu ni daleč napredoval pri tej premeteni ženski, ki je bila mojstrsko izurjena v umetnosti koketiranja.

Dejstvo je bilo, da ji je tedaj dvoril neki rimski princ in da ni hotela uslušati Borisja preje, dokler ne bi prišel carski ukaz, s katerim bo prevzel Boris knežjo krono Ukačinov.

Ko so se bočili na predvečer prvega maja, si postal nikdo pozoren na dejstvo, da je ostal knez do zadnjega. Grof sam je povedel Iris v njenem dekljuško sobo, zadnjikrat. Ko je želel knez Sigrid lahko nočji je reklo: — Na eno besedo! — Pri tem je odpril vrata sobe Sigrid, ki je vstopila vsa presenečena ter burna utripajočega sra. Knez pa je ni pustil dolgo na nejasnem. Ne napričajmo, a ostro in resno ji je reklo, stoeče pred njo:

— Sigrid, kaj se je zgodilo poprej z Iris?

— Kaj? — je zajecala, močeno prestrašena.

Ta omedievica, ko sem prišel. Rekla je, da je morala pač spati, — a kako je bilo mogoče v navzočnosti tebe in Spinija! Hočem videti jasno v tej zagonetni stvari!

Knez je čutil le malo simpatij s svojo bodočo svakinjo in vsled tega je bil njegov pogled strožji, njegov ton bolj ukazuječ kot bi drugače dopuščalo njegovo dobrotno srečo. Ko pa je Sigrid molčala ter povesila glavo, je prišla k temu še skrb za Iris in vsled tega je ostrejši ponovil svoje vprašanje.

— Premisljam le, če mi še vrjel, če ti bom povedala, kako je prišlo, — je rekla trpko.

— Vrjel! Od kaj naj bi imel vzrok dvomiti o resničnosti tvojih izpovedi?

— No, torej, — je pričela Sigrid, — bila sem sama z Iris. Ona je sedela na nizkem stolu in jaz sem zasečala svetliko. Pri tem sem jo moral gledati precej časa, — sama ne vem zakaj. Izgledala je kot da spi in nato je prišel Cavaliere ter mi reklo, da sem jo nezavestno hipnotizirala, — vidis sedaj, da mi ne vrameš, — je dostavila burno.

— Le besedice "nezavestno", — je odvrnil knez mirno, a nagubanim čelom. — Pa naj bo. In nato?

— Nato! — je zajecala Sigrid, — nato ji je Spinij ukažal, naj se predrami.

— Ali je to resnica? — je vprašal knez.

— Da.

— Ali nista skušala v šali napotiti jo, da govori? — je nadaljeval knez.

— Da, — je rekla Sigrid očitno, — stavila sva ji per vprašanjem, kje se nahajašti in videla te je brez obtvavljanja v eveličastni, kjer si izbral šopek orhidej. V splošnem pa so bile njene besede zelo zmedene, — govorila je o senči, o neki ženski, katero je označila najprvo za sebe, nato pa za star portret, ki je last očeta in omenila je tudi bele rože ravensberške. Kaj je s temi? Nikdar nisem slišala o tem.

— Legenda, — je odvrnil knez, ki je pozorno poslušal. Nato je pričel hodiči po sobi gorindol, zasledovan od palečnih pogledov Sigrid.

— Ali je moje pojasnilo zadostovalo? — je vprašala konečno.

— Gotovo. — Obstal je zopot pred njo ter ji položil desno roko na ramo. Ta dotiklaj ji je pognal kri v glavo, a njene oči so bile obrnjene prenemšeno vanj.

— Sigrid, — je reklo resno in milo, — z njemu lastnim, do sreca segajčim glasom. — Sigrid, od jutri naprej bom nosil naslov tvojega brata in moj najčešči in najboljši namen je postati tvoj dober brat s svetom in namenom. Vsakdo pa ima svojo slabo stran kot pravijo, čeprav jo smatram za svojo najmočnejšo, — Iris. V tem oziru bi ne poznal nikake mere. Svaril te togej ter ti prepovedujem enkrat za vselej delati z Iris hipnotistična eksperimente in tudi ne trjam, da jih jih delal kdo drugi. Jaz ne spadam med ljudi s praznimi besedami, eno samo kršenje te prepovedi in ločena bova za vedno. Upam, da si me razumela.

Sigrid je mokče prikimala, kajti bala se je, da bo zakričala, če bi odprla usta.

— Rad živim v prijateljstvu s svetom, — je zaključil knez prijazno, — in spor s teboj, ki je bila moji zaročenki ljubeznijska sestra, bi me zelo boles. Bila pa bi neizogiben. Torej upoštevaj mojo prošnjo...

— Tvoja prepoved.

— Lahko noč...

Ni se treba čuditi, če ni šel knez, po vsem čudnem, kar je slišal, oneč večera zgodaj spat. Nikdar ni vrjel v živalski magnetizem in glede modernih izvajanj hipnotizira je bil popolnoma brez izkušenj. Kar pa je danes čul glede hipotičnega spanja Iris, ga je napravilo zmedenim. Prvič; Katera močna volja jo je zazivala v hipnotično spanje? Volja Sigrid, kot je sama priznala. Nikoga pa se ne hipnotizira slučajno, nemamenoma, — glede tega ni Sigrid govorila resnice. In učinek! Glede tega ni dvomil' knez o poročilu Sigrid, kajti spomnil se je mrkega, devetnovega dne, ko je sedel nekega popoldne v sobi svoje neveste ter pregledoval njene "zaklade", zbirko pahljač in drobnarje.

Grof Vrbelski je sedel pri kaminu. Dež je tolkel ob šipe oken. Grofu je zdrušnila knjiga iz roke in zaspal je.

Sigrid se je že davno izmuznila, kajti sovražila je te sestanke z zaročenim parom, ki je bil sedaj takoreči sam. Tedaj pa je poiskala Iris svojemu zaročenemu beli etui z obema slikama ter ga prisola, nato je ne smeli, ko mu je priznala, kakšen čuden, moreč obutek se je vedno loti, kadar pogleda na sliko dame z vencem iz belih rož.

— Prav kot da izvira nesreča iz te lepe ženske in ona je vendar mrtva, kot pravi papa, — je zaključila.

Le z največjim naporom se je obvladal knez ob pogledu na etui. V njegovem spominu je oživel prizor v večerni ur, ko so ista usta, naslikana tukaj na slonovo kost, pripravljala legendu o belih rožah ravensberških... Najti je dneve v naših življenjih, ko je zarisana vsaka beseda, izgovorjena takrat, v dušo kot v bronasti spomenik.

Vprašanje Iris, če je ta lepa žena z belimi rožami očarala tudi njega, ga je predramilo in strastno, kot še nikdar poprej, je prisnil plavoloso glavo svoje neveste na pasa, kot da jo hoče obvratiti pred nepoznanjem.

(Dalje prihodnjih.)

P. Montarco:

Adela, gospod te snubi.

Artur Trenero ni niti sam vedel, Juan. Ali jamčim vam, da bo to kako je prišel do petinstiridesete, izvrsten mož, — se je smejal Pinga leta. Vse življenje mu je poteklo v delu, tako da se je zdaj po pravici smel smatrati za imovite. In že je domneval, da mu bo predlagalo, kdo pa je bil vse svoje življenje bojazljivec in ni nikoli okusil niti ene slasti življenja. In v nekoliko besedah je izpostavljen je bolj ko vse drago želel, vedal svoje življenje. In cele izda najde ženo, ki bi ga ljubila, ki povedi je izhajalo, da bo njegova bila samo njegova. Morda bi se bodoča žena sploh prva ženska, to tudi uresničilo, če bi bil malo manj bojazljiv. Tako pa je ostal je postajal vse resnejši. Končno je rekla:

— Gospod, ne želim, da dam svojo hčerkko človeku, ki šele stoji v življenju, ne glede na to, koper je, ali prve ostrejši pogled mu je podoben. To so najslabši moži, vendar je izkušen, ker sem tudi jaz svojemu možu bila prva v poslednja žena...

— Kar se pa tega tiče, pa jaz približa v reče vsaj nekoliko besed, ko se ona ustavi pri vratih velike hiše. Preden je vstopila, je mogel Artur slišati tudi njen glas, ki je izrekel te-le besede:

— Kakšno teslo!

In gospod Trenero se je vrnil ozkobiljen v pisarno.

* * *

Čim je vstopil v pisarno, ga je poklicat k sebi predstojnik. Artur Trenero se ni posebno razburil, ker si je bil svet, da je izvršil vedno svoje dolžnosti in da mu njegov predstojnik Pinecetti popolnoma zaupal.

Stvar je zaupne narave, — je povzel predstojnik. — Tič se vas. Kaj mislite, da bom dovrščil, da boste v petinstiridesetem letu še vedno letali za raznimi ženskami. Končano je, dragec, moj...

— Morate se oženiti... Razmišljal sem o tem.

Artur Trenero je stal kakor na trnju. Hotel je nekaj reči.

— Kar tiho! Poznam vas že davno in vem, da vaš fantovski gremi niso takšni, da bi jih pametna ženska ne mogla odpustiti. Sicer pa močem nikomur ničesar izdati in stavim samo en pogoj: da se dooklepam razuzdanemu življenu.

Artur Trenero se je hotel zamejati. On, in razuzdan življene!... Saj to je bila želja, ki je ni mogel nikoli ustvariti, ker ni imel dovolj poguma.

— No, vem, da se boste odrekli. Pa se tudi izplača, da se odrečete. Oma je prava lepotica in poleg tega še precej bogata; v hiši pa je samo tašča v nihče drugi.

— Ali me poznamo? — se osmeli naposled Trenero.

— Ne poznamo vas, ali to niti ni potrebno. Dekle je, kakor sem vam že reklo, lepo in bogato, ali staro in petinstirideset let. Pravil sem jim o vas, in onidve sta bili popolnoma zadovoljni. Ako želite, vasedes popoldne peljem tja. Stvar je zaupne narave, — je Adela to videla!

Sivilja je simejoče se odhitela. Trenero je stal kribit in ni vedel, kaj bi reklo.

— In to s siviljo moje hčerke!

Ali dragi moj gospod, prav je povzel gospod Pinecetti, da ste pravil don Juan... Samo, jaz bi dovrnila, da bo treba biti nekaj slovenskega.

— Ampak, dragi moj gospod, zanimala me, zakaj ste mi hoteli priskriviti, da ste slabš pred ženskami. Tega vam vendar nihče, niti žena ne bo vpisala v greh, ako se kaj zgodi pred zakonom. Veste da še zdaj vidim, da ste človek v mesi in krv. Jaz ne marjam, nato, da bo treba biti nekaj slovenskega.

— Adela to videla!

— Sivilja je simejoče se odhitela. Trenero je stal kribit in ni vedel, kaj bi reklo.

— Ampak, dragi moj gospod, zanimala me, zakaj ste mi hoteli priskriviti, da ste slabš pred ženskami. Tega vam vendar nihče, niti žena ne bo vpisala v greh, ako se kaj zgodi pred zakonom. Veste da še zdaj vidim, da ste človek v mesi in krv. Jaz ne marjam, nato, da bo treba biti nekaj slovenskega.

— Saj sem vam povzel, da je cel don Juan, ali kljub temu krasen deček, iz katerega se bo izpeljal še izvrsten mož! — si je zadovoljno mel roke gospod Pinecetti.

V tem trenotku so se odprala druga vrata in na pragu sta se pojavila Pinecetti in stara gospoda.

— Saj sem vam povzel, da je cel don Juan, ali kljub temu krasen deček, iz katerega se bo izpeljal še izvrsten mož! — si je zadovoljno mel roke gospod Pinecetti.

— Saj sem vam povzel, da je cel don Juan, ali kljub temu krasen deček, iz katerega se bo izpeljal še izvrsten mož! — si je zadovoljno mel roke gospod Pinecetti.

— Saj sem vam povzel, da je cel don Juan, ali kljub temu krasen deček, iz katerega se bo izpeljal še izvrsten mož! — si je zadovoljno mel roke gospod Pinecetti.

— Saj sem vam povzel, da je cel don Juan, ali kljub temu krasen deček, iz katerega se bo izpeljal še izvrsten mož! — si je zadovoljno mel roke gospod Pinecetti.

— Saj sem vam povzel, da je cel don Juan, ali kljub temu krasen deček, iz katerega se bo izpeljal še izvrsten mož! — si je zadovoljno mel roke gospod Pinecetti.

— Saj sem vam povzel, da je cel don Juan, ali kljub temu krasen deček, iz katerega se bo izpeljal še izvrsten mož! — si je zadovoljno mel roke gospod Pinecetti.

— Saj sem vam povzel, da je cel don Juan, ali kljub temu krasen deček, iz katerega se bo izpeljal še izvrsten mož! — si je zadovoljno mel roke gospod Pinecetti.

— Saj sem vam povzel, da je cel don Juan, ali kljub temu krasen deček, iz katerega se bo izpeljal še izvrsten mož! — si je zadovoljno mel roke gospod Pinecetti.

— Saj sem vam povzel, da je cel don Juan, ali kljub temu krasen deček, iz katerega se bo izpeljal še izvrsten mož! — si je zadovoljno mel roke gospod Pinecetti.

— Saj sem vam povzel, da je cel don Juan, ali kljub temu krasen deček, iz katerega se bo izpeljal še izvrsten mož! — si je zadovoljno mel roke gospod Pinecetti.

— Saj sem vam povzel, da je cel don Juan, ali kljub temu krasen deček, iz katerega se bo izpeljal še izvrsten mož! — si je zadovoljno mel roke gospod Pinecetti.

— Saj sem vam povzel, da je cel don Juan, ali kljub temu krasen deček, iz katerega se bo izpeljal še izvrsten mož! — si je zadovoljno mel roke gospod Pinecetti.

— Saj sem vam povzel, da je cel don Juan, ali kljub temu krasen deček, iz katerega se bo izpeljal še izvrsten mož! — si je zadovoljno mel roke gospod Pinecetti.

— Saj sem vam povzel, da je cel don Juan, ali kljub temu krasen deček, iz katerega se bo izpeljal še izvrsten mož! — si je zadovoljno mel roke gospod Pinecetti.

— Saj sem vam povzel, da je cel don Juan, ali kljub temu krasen deček, iz katerega se bo izpeljal še izvrsten mož! — si je zadovoljno mel roke gospod Pinecetti.

— Saj sem vam povzel, da je cel don Juan, ali kljub temu krasen deček, iz katerega se bo izpeljal še izvrsten mož! — si je zadovoljno mel roke gospod Pinecetti.

— Saj sem vam povzel, da je cel don Juan, ali kljub temu krasen deček, iz katerega se bo izpeljal še izvrsten mož! — si je zadovoljno mel roke gospod Pinecetti.

— Saj sem vam povzel, da je cel don Juan, ali kljub temu krasen deček, iz katerega se bo izpeljal še izvrsten mož! — si je zadovoljno mel roke gospod Pinecetti.

— Saj sem vam povzel, da je cel don Juan, ali kljub temu krasen deček, iz katerega se bo izpeljal še izvrsten mož! — si je zadovoljno mel roke gospod Pinecetti.

— Saj sem vam povzel, da je